

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2025 m. gruodžio 5 d. Nr. 21RE4- (AG4-192/21-2025)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Remigijaus Kalašnyko, Astos Povilonienės, Sigitos Šimbelytės, Vestos Šliogerytės (posėdžio pirmininkė) ir Karines Zavgorodnajos (pranešėja),

2025 m. gruodžio 2 d. Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos (duomenys neskelbtini) skundą atsakovei Šiaulių miesto savivaldybės administracijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėja pateikė skundą, kuriuo prašo: „1) panaikinti Šiaulių miesto savivaldybės administracijos (toliau – Administracija) 2025 m. spalio 3 d. atsakymą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Raštas); 2) įpareigoti Administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2025 m. rugsėjo 4 d. kreipimąsi ir priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą“.

Skunde pareiškėja nurodė, kad (duomenys neskelbtini) gatvėje, Šiauliuose, šių metų liepos – rugsėjo mėnesiais vyko gatvės remonto darbai, taip pat buvo tvarkomi ir įvažiavimai į namų kiemus.

Pareiškėja paaiškino, kad į pareiškėjos namo, esančio (duomenys neskelbtini), kiemą (toliau – ir Objektas) buvo padaryta viena siaura įvažė, nors akivaizdu, kad į kiemą yra du šalia vienas kito esantys įvažiavimai, dveji vartai ir du garažų pastatai. Pareiškėja detalizavo, kad toje pačioje gatvėje, t. y. (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini), kur faktinė situacija yra identiška, buvo sutvarkyta ir asfalto dangą užlieta po du įvažiavimus (ties abiem esamais vartais).

Pareiškėja išdėstė, kad 2025 m. rugsėjo 4 d. raštu kreipėsi į Administraciją, prašydama sutvarkyti įvažę į Objektą, taip, kad galima būtų naudotis antraisiais vartais ir garažu.

Administracija pateikė pareiškėjai Raštą, kuriame nurodė, kad įvažės netvarkys. Šį Raštą Administracija motyvavo „galiojančia savivaldybės praktika“, pagal kurią, pasak Administracijos, „vienam sklypui paprastai numatomas vienas įrengtas įvažiavimas“ bei nurodė, kad „išimtys taikomos tik tais atvejais, kai keli įvažiavimai buvo įrengti ir istoriškai naudojami – tokie sprendiniai yra išsaugomi“.

Pareiškėja detalizavo, kad Administracija Raštu pranešė, kad antrąjį įvažiavimą užsės žolė, tą žolę du kartus per metus nupjaus bei priminė pareiškėjai, kad Kelių eismo taisyklių 150.5 papunktis draudžia transporto priemonėms sustoti ir stovėti ant vejų.

Pareiškėja paaiškino, kad pasibaigus (duomenys neskelbtini) gatvių remontui, ji negali įvažiuoti į pareiškėjai priklausantį antrąjį garažą.

Pareiškėja nurodė, kad Administracijos Raštas yra neteisėtas, nepagrįstas, jo turinys neatitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 10 straipsnyje įtvirtintų reikalavimų, keliamų administracinio sprendimo turiniui. Administracija yra viešojo administravimo subjektas ir tai reiškia, kad nagrinėdama asmenų skundus ir prašymus privalo

laikytis VAI nustatytos tvarkos, o jos priimti sprendimai turi atitikti jau minėtame VAI 10 straipsnyje įtvirtintus reikalavimus.

Skundžiamame Rašte Administracija pateikė tikrovės neatitinkančią informaciją – nurodė, kad „išsaugo istorinius sprendinius“, jei įvažiavimas buvo įrengtas ir naudojamas. Pareiškėja pridėjo fotonuotrauką, darytą 2025 m. spalio 7 d. (t. y., po baigto (duomenys neskelbtini) gatvės remonto), kurioje matyti kaip atrodo antrasis įvažiavimas į namo, esančio (duomenys neskelbtini), kiemą. Pagal skundžiamame Rašte pateiktus duomenis, tai „įrengtas ir istoriškai naudojamas įvažiavimas“, kuris, remontuojant (duomenys neskelbtini) gatvę, buvo išasfaltuotas. Iš pridėtos nuotraukos akivaizdžiai matyti, kad šis įvažiavimas ne tik nebuvo naudojamas iki gatvės remonto, bet po remonto jis apskritai yra nefunkcionalus, nes išasfaltuotas įvažiavimas yra maždaug 10 cm žemiau minimo namo kieme esančios betoninės dangos. Pareiškėja paaiškino, kad skundžiamame Rašte pateiktos šio Rašto priėmimui svarbios aplinkybės iš tiesų yra visai kitos, nei nurodo Administracija. Pareiškėja pažymėjo, kad prie pareiškėjos namo esantis antrasis garažas yra legalus statinys, įregistruotas Nekilnojamojo turto registre, turi unikalų numerį ir nei Administracija, nei joks kitas asmuo negali apriboti pareiškėjos teisės naudotis šiuo turtu. Pareiškėja pažymėjo, kad projektuojant gatves, projektuojami ir įrengiami įvažiavimai net ir į tuščius suformuotus sklypus ir tai neturi nieko bendro su Administracijos išsigalvota „galiojančia praktika“.

Pareiškėja paaiškino, kad skundžiamas Raštas yra visiškai nemotyvuotas, o jame pateiktas atsisakymas sutvarkyti įvažiavimą į pareiškėjos kiemą yra netesėtas ir nepagrįstas. Tuo atveju, jei Administracija laiko, kad šiuo atveju ji galėjo vadovautis „galiojančia savivaldybės praktika“, tuomet turėjo nurodyti, koks teisės aktas suteikia Administracijai teisę veikti „pagal galiojančią praktiką“, o taip pat pateikti nuorodą, kur ta „galiojanti praktika“ užfiksuota, sukaupta ir kaip pareiškėja galėtų su ja susipažinti. Be to, pareiškėja paaiškino, kad Administracija, priėmusi sprendimą asfaltuoti įvažiavimą į namo (duomenys neskelbtini) kiemą, galiojančia praktika nesivadovavo.

Pareiškėja nurodė, kad rengiantis asfaltuoti (duomenys neskelbtini) gatvėje esančius įvažiavimus į kiemus, ties pareiškėjos namu ir ties namu (duomenys neskelbtini), ant esančių įvažiavimų dangų ryškiais dažais buvo pažymėtos, kaip pareiškėja suprato, asfaltuotinos vietos. Pareiškėja detalizavo, kad ir ties pareiškėjos namu, ir ties namu (duomenys neskelbtini) buvo pažymėtas plotas tik ties vienu įvažiavimu į kiekvieno namo kiemą, į vieną garažą. Tačiau galiausiai ties namu (duomenys neskelbtini) buvo išasfaltuoti du įvažiavimai, o ties pareiškėjos – vienas. Pareiškėja nurodė, kad gatvės remonto projektas niekur nebuvo skelbiamas viešai, o pareiškėjos minimos aplinkybės sudaro pagrindą abejoti, ar apskritai atlikti darbai atitinka projektą.

Komisijoje 2025 m. lapkričio 27 d. gauti pareiškėjos papildomi paaiškinimai, kuriuose be kita ko nurodyta, jog ginčo dalykas šioje byloje yra tik ta atsakovės Rašto dalis, kuria atsisakyta sutvarkyti įvažiavimą į pareiškėjos kiemą. Pareiškėja kategoriškai nesutinka su atsakovės teiginiu, kad Raštas yra informacinio pobūdžio, nesukeliantis teisinių pasekmių. Pareiškėja, kreipdamasi į atsakovę, suformulavo visiškai aiškų ir apibrėžtą reikalavimą priimti administracinį sprendimą ir sutvarkyti įvažiavimą į pareiškėjos namo kiemą. Taigi, toje Rašto dalyje, kuria atsakyta į šį pareiškėjos reikalavimą, yra išreikšta atsakovės valia ir priimtas administracinis sprendimas, kuris yra neteisėtas, nes jame nėra VAI 10 straipsnio 5 dalyje nurodytų elementų – sprendimo motyvų ir teisinių pagrindų.

Atsakovės pateiktos (duomenys neskelbtini) namų ir įvažiavimų prie jų nuotraukos, pagal pačios atsakovės pateiktus duomenis, yra darytos skirtingais laikotarpiais ir neturi jokios įrodomosios reikšmės, nes pagal jas neįmanoma palyginti įvažiavimų būklės nurodytomis datomis (nes nėra identiškų datų nuotraukų), taip pat neatspindi situacijos gatvėje prieš pradėdant gatvės remontą (o tai leidžia teigti, kad realia situacija prieš planuojant remonto darbus atsakovė nesidomėjo).

Atsakovė atsiliepime net keletą kartų akcentuoja, kad remontuojant (duomenys neskelbtini) gatvę nebuvo įrengiami nauji gatvės elementai. Tačiau akivaizdu, kad įvažiavimų nei

į pareiškėjos namą, nei į namus (duomenys neskelbtini) bei (duomenys neskelbtini), atsakovė apskritai niekada nebuvo įrengusi (išasfaltavusi ar dengusi kita kelio danga), ką patvirtina ir pačios atsakovės pateiktos fotonuotraukos – šie įvažiavimai buvo įrengti ir prižiūrėti pačių naudotojų. Taigi, iš esmės šie įvažiavimai įrengti tik remontuojant gatvę, todėl atsakovės teiginiai, kad nauja infrastruktūra šio remonto metu nebuvo sukurta yra akivaizdžiai neteisingi ir prieštarauja pačios atsakovės dėstomai pozicijai.

Iš atsakovės pateikto (duomenys neskelbtini) g. remonto projekto dokumentų matyti, kad prie pareiškėjos namo bei prie namo (duomenys neskelbtini) buvo suprojektuoti identiško pločio įvažiavimai – 3,6 metro pločio, tačiau iš pareiškėjos su skundu pateiktų fotonuotraukų akivaizdžiai matyti, kad įvažiavimas į (duomenys neskelbtini) yra daug platesnis (vienas greta kito gali įvažiuoti du automobiliai), nei buvo numatyta projekte. Taigi, šioje dalyje buvo neteisėtai nesilaikyta projekto ir įrengtas įvažiavimas į akivaizdžiai nenaudojamą garažą.

Pareiškėja taip pat paaiškino, jog (duomenys neskelbtini) bendrosios dalinės nuosavybės teise valdo du bendrasavininkai, o namą (duomenys neskelbtini) – taip pat du bendrasavininkai, tačiau bendrosios jungtinės nuosavybės teise. Visas namas pareiškėjai ir sutuoktiniui priklauso tik nuo iki 2023 m. lapkričio 20 d. Iš pačios atsakovės pateiktų bei pareiškėjos pridėtų nuotraukų akivaizdu, kad iki pareiškėjai ir sutuoktiniui įgyjant nuosavybės teisę į visą namą bei antrąjį garažą ši namo ir sklypo dalis buvo apleista ir neprižiūrima, taip pat nebuvo prižiūrimas ir kelkraštis, o pareiškėjai ir jos sutuoktiniui tapus savininkais, viskas palaipsniui tvarkoma. Nekilnojamojo turto registre (duomenys neskelbtini) yra ir visada buvo įregistruoti du atskiri garažai, priklausantys skirtingiems savininkams, ir jie visada turėjo atskirus įvažiavimus. Remontuodama gatvę atsakovė neturi teisės remtis neegzistuojančia „praktika“ ir apriboti savininkų teisių bei pažeisti jų teisėtus interesus. Įsigijusi iš buvusio bendrasavininkio jam priklausiusias namo ir kitų statinių dalis, pareiškėja planavo ir dabar planuoja rekonstruoti šia dalį ir ją naudoti kaip atskirą turto vieną vieneta, o atsakovė be jokio teisinio pagrindo grubiai pažeidžia pareiškėjos teisėtus interesus.

Atsakovės minimi teisės aktai Statybos techninis reglamentas STR 2.02.01:2004 „Gyvenamieji pastatai“, patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymu Nr. 705 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 „Gyvenamieji pastatai“ patvirtinimo“ bei Statybos techninis reglamentas STR 2.02.09:2005 „Vienbučiai ir dvibučiai gyvenamieji pastatai“, patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. liepos 1 d. įsakymu Nr. D1-338 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.09:2005 „Vienbučiai ir dvibučiais pastatai“ patvirtinimo“ šiame ginče neaktualūs ir netaikytini.

Atsakovė atsiliepimu nurodė, kad skundas turėtų būti atmestas kaip teisiškai nepagrįstas.

Administracija nurodė, kad pareiškėja skundžia Administracijos Raštą, kuriuo buvo atsakyta į pareiškėjos 2025 m. rugsėjo 4 d. raštą (duomenys neskelbtini)“ (DVS „Avilys“ registracijos Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – ir 2025 m. rugsėjo 4 d. raštas). Administracija nurodė, kad pareiškėja 2025 m. rugsėjo 4 d. raštu Administracijos prašė įvertinti vietoje (duomenys neskelbtini) gatvėje vykstančius ir jau atliktus darbus, sutvarkyti įvažį į (duomenys neskelbtini), taip, kad būtų galima naudotis antraisiais vartais ir garažu bei pasirūpinti žmonių, atvykstančių į (duomenys neskelbtini)gatvės kapines autobusu, saugumu.

Administracija išdėstė, kad Raštu atsakė į visus 2025 m. rugsėjo 4 d. rašte pareiškėjos keliamus klausimus. Administracija paaiškino, kad Rašte buvo nurodyta, kad (duomenys neskelbtini) gatvėje buvo atliekami paprastojo remonto darbai pagal projektą „(duomenys neskelbtini) g. nuo (duomenys neskelbtini) iki (duomenys neskelbtini) paprastojo remonto aprašą“ Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Projektas). Administracija pažymėjo, kad paprastojo remonto projektą viešinti teisės aktai neįpareigoja, todėl Projektas nebuvo viešinamas. Administracija nurodė, kad Projekto tikslas – atnaujinti esamą statinį, t. y. buvo numatytas tik esamų, prastos būklės dangų atnaujinimas, nenumatant naujų dangų ar infrastruktūros elementų įrengimo, tokių kaip, pavyzdžiui, šaligatvis, kelkraštis ar įvažiavimai į sklypą, kurie iki tol faktiškai neegzistavo.

Administracija išdėstė nuomonę, kad skundžiamas Raštas teisėtas ir teisingas, taip pat pakankamai aiškus ir suprantamas. Administracija paaiškino, kad skundžiamas Raštas yra informacinio pobūdžio raštas, pareiškėjai savaime nesukeliantis teisinių padarinių. Juo yra

atsakyta į pareiškėjos keltus klausimus, atsakymus grindžiant objektyviomis faktinėmis aplinkybėmis.

Administracija išdėstė, kad pareiškėja skundu Komisijai, nesutikdama su skundžiamu Raštu, pateikė naujų argumentų dėl įvažiavimo į žemės sklypą, esantį (duomenys neskelbtini), plotį bei dėl Administracijos sprendimo išsaugoti istorinius sprendinius, t. y. tą infrastruktūrą, kuri prieš pradėdamas remonto darbus jau egzistavo.

Administracija nurodė, kad šiuo konkrečiu atveju atlikus (duomenys neskelbtini) gatvės apžiūrą prieš darbų pradžią, nustatyta, kad (duomenys neskelbtini) sklypo antrasis įvažiavimas nėra eksploatuojamas, yra apaugęs augmenija ir nėra požymių, kad būtų buvęs naudojamas per pastaruosius daugelį metų. Atsižvelgiant į tai, šis įvažiavimas nebuvo įtrauktas į asfaltavimo darbus.

Paaiškinio, kad (duomenys neskelbtini) įvažiavimo būklę per eilę metų galima patikrinti ir pasinaudojus Google.com paieškos įrankiu bei pateikė šio įrankio nuotraukas (situacija 2012 m.; situacija 2014 m.; situacija 2019 m.; situacija 2022 m.; 2025 m. spalio 1 d. situacija jau po remonto darbų). Pagal 2025 m. spalio 1 d. situaciją yra akivaizdu, kad remonto darbai nepablogino buvusios situacijos.

Administracija detalizavo, kad įgyvendinant Projektą buvo atnaujintas esamas įvažiavimas į žemės sklypą adresu (duomenys neskelbtini), Šiauliuose. Statybos techninio reglamento STR 2.02.09:2005 „Vienbučiai ir dvibučiai gyvenamieji pastatai“, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. liepos 1 d. įsakymu Nr. D1-338 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.09:2005 „Vienbučiai ir dvibučiais pastatai“ patvirtinimo“ 1 punktas, 9.6.1 papunktis numato, kad privažiavimui prie namo mažiausias automobilių privažiavimo plotis yra 3,5 m. Šiuo atveju, atnaujinant esamą privažiavimą prie (duomenys neskelbtini) namo, buvo įrengtas 3,6 m pločio įvažiavimas, išlaikant teisės aktų reikalavimus.

Pareiškėjos teiginiai, esą situacija ties namais (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) yra identiška, neatitinka tikrovės. Žemės sklypas (duomenys neskelbtini) ir jame esantys statiniai yra bendroji jungtinė sutuoktinių nuosavybė, o žemės sklypas (duomenys neskelbtini) ir jame esantys statiniai priklauso dviem skirtingiems fiziniams asmenims ir yra padalintas pagal naudojimą. Taip pat prie šio sklypo esantys įvažiavimai istoriškai buvo įrengti ir nuolatos naudojami, o prie žemės sklypo (duomenys neskelbtini) buvo išsaugoti du egzistavę ir nuolatos naudojami įvažiavimai.

Administracija nurodė, kad vykdant (duomenys neskelbtini) gatvės paprastąjį remontą buvo atnaujintos tik esamos, prastos būklės, kelio dangos, nenumatant naujų dangų ar infrastruktūros elementų įrengimo. Neatsižvelgiant į tai, kad žemės sklypą (duomenys neskelbtini) supančioje tvoroje yra įrengti dveji varteliai patekimui į žemės sklypą, iš teikiamų objektyvių duomenų matyti, kad antrasis įvažiavimas į garažą istoriškai niekada nebuvo naudojamas, visose nuotraukose matomas ginčui aktualus įvažiavimas yra apaugęs žalia veja, kuri nėra išvažinėta, kas rodo, kad įvažiavimas nėra naudojamas, faktinio įvažiavimo į žemės sklypą toje vietoje nėra, todėl atliekant paprastąjį gatvės remontą jis nebuvo atnaujinamas, nes nebuvo ką atnaujinti toje vietoje. Taip pat nebuvo įrenginėjami ir nauji gatvės elementai.

Administracija nurodė, kad nesutiktina, jog pareiškėjai yra apribota galimybė patekti į žemės sklype esantį garažą. Administracija paaiškinio, kad patekimas į pareiškėjos žemės sklypą yra užtikrintas įrengus 3,6 m pločio įvažiavimą iš (duomenys neskelbtini) g. pusės, o privažiavimą į minimą garažą iš esmės apriboja tik pačios pareiškėjos įrengta tvora. Patekimas į pareiškėjos žemės sklypą įrengtas išlaikant galiojančių teisės aktų reikalavimus, su tinkamo pločio privažiavimu, o patekimas prie statinių esančių žemės sklype turi būti užtikrintas žemės sklypo valdytojų, vadovaujantis racionalių žemės naudojimo principu.

Statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 „Gyvenamieji pastatai“, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymu Nr. 705 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 „Gyvenamieji pastatai“ patvirtinimo“ 1 punktas, 178.2 papunktis numato, kad minimalus būtinas tik vienas įėjimas ir vienas įvažiavimas automobiliu į pastato sklypą.

Skundas tenkinamas dalyje.

Vadovaujantis į bylą pateiktais rašytiniais įrodymais, nustatyta, kad pareiškėja 2025 m. rugsėjo 4 d. raštu kreipėsi į Administraciją, prašydama įvertinti vietoje (duomenys neskelbtini) gatvėje vykstančius ir jau atliktus darbus, sutvarkyti įvažą į (duomenys neskelbtini), taip, kad galima būtų naudotis antraisiais vartais ir garažu bei pasirūpinti žmonių, atvykstančių į (duomenys neskelbtini) gatvės kapines autobusu, saugumu. Nurodė, kad atliekant (duomenys neskelbtini) gatvės remontą į pareiškėjos namo (duomenys neskelbtini) kiemą, atlikus asfaltavimo darbus, buvo padaryta viena siaura įvaža, nors akivaizdu, kad į kiemą yra du šalia vienas kito esantys įvažiavimai, dveji vartai ir du garažo pastatai. Toje pačioje gatvėje, t. y. (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini), kur faktinė situacija yra identiška, sutvarkyta ir asfalto danga užlieta po du įvažiavimus (ties abiem esamais vartais). Ties pareiškėjos namu apskritai neįmanoma naudotis antruoju (likusiu nesutvarkytu) įvažiavimu, nes vykdant remonto darbus ten sustumdytas grunto kalnelis. Pareiškėja atkreipė Administracijos dėmesį, kad gatvė ir šalia jos esantis plotas priklauso savivaldybei ir Administracijos pareiga yra jį tinkamai tvarkyti. Be to, ties pareiškėjos namu šalia kelio esantis plotas yra gerokai aukščiau gatvės dangos, dėl ko juo negalima naudotis kaip kelkraščiu (nėra galimybės pastatyti automobilį, nepatogu eiti pėstiesiems). Pareiškėja 2025 m. rugsėjo 4 d. rašte Administracijai išdėstė, kad vykstant tam pačiam remontui, kitoje nei pareiškėjos namas gatvės pusėje, ant buvusios žalios vejės, užpiltas juodžemio sluoksnis ir užsėta nauja veja. Pareiškėja nurodė, kad jai nesuprantama, kodėl reikėjo tai daryti – veja ten ir taip buvo, tačiau nuo ten esančios Salduvės autobusų stotelės nesuprojektuotas šaligatvis, nors dauguma žmonių, išlipusių šioje stotelėje, būtent per šią veją eina į K. Donelaičio gatvės kapines, nes jokie alternatyvaus ir saugaus varianto pėstiesiems nėra.

Bylos duomenimis taip pat nustatyta, kad Administracija, išnagrinėjusi pareiškėjos kreipimąsi, t. y. 2025 m. rugsėjo 4 d. rašte nurodytą informaciją bei pareiškėjos suformuluotus prašymus, priėmė Raštą.

Ginčo šalių teisinius santykius reglamentuoja bei yra aktualūs Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – VAĮ), Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas (toliau – VSĮ), Lietuvos Respublikos kelių įstatymas (toliau – KĮ), Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – ir Taisyklės, ginčui aktuali Taisyklių redakcija, galiojanti nuo 2022 m. rugsėjo 3 d.).

Vadovaujantis VSĮ 6 straipsnio 32 punktu, viena iš savarankiškų savivaldybių funkcijų yra savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra, taisymas, tiesimas ir saugaus eismo organizavimas.

Gatvių, kurios nėra valstybinės reikšmės kelių tąsa, projektavimo, tiesimo, rekonstravimo, taisymo (remonto) ir priežiūros darbus organizuoja ir užsakovo funkcijas atlieka savivaldybės. Gatvių, kurios yra valstybinės reikšmės kelių tąsa, projektavimo, tiesimo, rekonstravimo, taisymo (remonto) ir priežiūros darbų tvarką nustato Vyriausybė (KĮ 5 straipsnio 7 dalis).

VAĮ įtvirtintas teisinis reglamentavimas nustato asmenų teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų jų prašymų ir skundų nagrinėjimą, taip pat garantuoja teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus. VAĮ numato dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAĮ 2 straipsnis 10 dalis); skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą dėl pažeistos asmens teisės ar teisėtų interesų, prašant juos apginti (VAĮ 2 straipsnis 12 dalis).

Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAĮ 11 straipsnio 1 dalis).

Taisyklių 1 punkte įtvirtinta, jog jos reglamentuoja prašymų ir skundų nagrinėjimą ir asmenų aptarnavimą viešojo administravimo subjektuose, taip pat subjektuose, kurie teikia viešąsias paslaugas ir nagrinėja prašymus ir skundus dėl šių viešųjų paslaugų, o 35 punkte numatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms

nustatytą kompetenciją. Pagal Taisyklių 45 punktą į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą šių taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Nagrinėjamo administracinio ginčo kontekste pabrėžtina, kad VAĮ 3 straipsnio 5 punkte taip pat yra įtvirtintas išsamumo principas, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nuroydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. Esminiai reikalavimai, taikytini administraciniam sprendimui, yra įtvirtinti VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje. Pagal VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktus, administraciniame sprendime turi būti nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas) bei administracinio sprendimo motyvai (6 punktas).

Aiškindamas ankstesnės VAĮ redakcijos 8 straipsnį, reglamentavusį individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus (aktualios VAĮ redakcijos 10 straipsnio 5 dalis), Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) savo jurisprudencijoje yra konstatavęs, kad VAĮ 8 straipsnio nuostatos reiškia, kad akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (*žr., pvz., LVAT 2010 m. lapkričio 15 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010*). Administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (*žr., pvz., LVAT 2013 m. lapkričio 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-2124/2013*).

LVAT praktikoje konstatuota, jog skundžiamo atsakymo, kuriuo pateikiama informacija, teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinamas suteiktos informacijos išsamumo, tikslumo, teisėtumo ir objektyvumo aspektais (*LVAT 2012 m. rugsėjo 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁶⁶²-538/2012*). Viešojo administravimo įstatyme įtvirtintas išsamumo principas, reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nuroydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (*LVAT 2012 m. vasario 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-97/2012*).

Kaip nustatyta aukščiau, nagrinėjamu atveju pareiškėja 2025 m. rugsėjo 4 d. raštu Administracijos prašė įvertinti vietoje (duomenys neskelbtini) gatvėje vykstančius ir jau atliktus darbus, sutvarkyti įvažą į (duomenys neskelbtini), taip, kad galima būtų naudotis antraisiais vartais ir garažu bei pasirūpinti žmonių, atvykstančių (duomenys neskelbtini) gatvės kapines autobusu, saugumu.

Taigi, pareiškėja į Administraciją kreipėsi dėl jos galimai pažeistų teisių (interesų) gynimo, išdėstydamą aplinkybes, jos nuomone, sąlygojančias jos teisių (įstatymų saugomų interesų) pažeidimą, ir suformulavo reikalavimus (prašymus), pagal savo esmę kylančius iš

savivaldybės savarankiškosios funkcijos – savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūros, taisymo, tiesimo ir kt.

Nagrinėjamoje byloje nustatyta, kad Raštu Administracija pareiškėją informavo, kad vadovaujantis galiojančia savivaldybės praktika, vienam sklypui paprastai numatomas vienas įrengtas įvažiavimas. Išimtyms taikomos tik tais atvejais, kai keli įvažiavimai buvo įrengti ir istoriškai naudojami – tokie sprendiniai yra išsaugomi. Atlikus (duomenys neskelbtini) gatvės apžiūrą prieš darbų pradžią, nustatyta, kad (duomenys neskelbtini) sklypo antrasis įvažiavimas nėra eksploatuojamas – jis apaugęs augmenija, nėra požymių, kad būtų buvęs naudojamas per pastaruosius kelis ar net dešimt metų. Atsižvelgiant į tai, šis įvažiavimas nebuvo įtrauktas į asfaltavimo darbus. Rašte Administracija taip pat pažymėjo, kad 2025 m. rugsėjo 4 d. rašto Administracijai pateikimo metu statybos darbai dar nebuvo baigti. Baigus darbus, kelkraštis buvo išlygintas, padengtas juodžemiu ir apsėtas veja. Administracija paaiškino, kad rangovui buvo duotas nurodymas atkurti pažeistą veją visose darbų metu paveiktose vietose. Administracija informavo pareiškėją, kad pareiškėjos rašte Administracijai nurodyta teritorija įtraukta į prižiūrimų teritorijų sąrašą. Vadovaujantis Šiaulių miesto tvarkymo ir švaros taisyklių 16.2 punktu, šioje teritorijoje žolė bus pjaunama ne rečiau kaip du kartus per metus. Taip pat Administracija atkreipė dėmesį, kad Kelių eismo taisyklių 150.5 punktas draudžia transporto priemonėms sustoti ir stovėti ant vejos. Dėl pareiškėjos 2025 m. rugsėjo 4 d. rašte Administracijai teiginio, kad darbų metu nebuvo suprojektuotas šaligatvis, Administracija informavo pareiškėją, kad (duomenys neskelbtini) gatvėje buvo atliekami paprastojo remonto darbai pagal Projektą. Projekto tikslas – atnaujinti esamą statinį, t. y. tik esamų, prastos būklės dangų atnaujinimas, nenumatant naujų dangų ar infrastruktūros elementų įrengimo.

Nagrinėjamo administracinio ginčo kontekste pažymėtina, kad tiek pareiškėjos skunde, tiek papildomuose rašytiniuose paaiškinimuose išdėstyti argumentai bei motyvai sąlygoja, kad pareiškėja Raštą ginčija dalyje, kuria pateiktas atsakymas į jos 2025 m. rugsėjo 4 d. rašte išdėstytą prašymą – „įvertinti vietoje (duomenys neskelbtini) gatvėje vykstančius ir jau atliktus darbus, sutvarkyti įvažą į (duomenys neskelbtini), taip, kad galima būtų naudotis antraisiais vartais ir garažu“. Komisijai 2025 m. lapkričio 27 d. pateiktuose rašytiniuose paaiškinimuose pareiškėja akcentavo, kad „ginčo dalykas šioje byloje yra tik ta atsakovės Rašto dalis, kuria atsisakyta sutvarkyti įvažiavimą į pareiškėjos kiemą“. Kitų Rašto dalių (atsakovės pateiktų atsakymų dėl kitų pareiškėjos 2025 m. rugsėjo 4 d. rašte išdėstytų prašymų) pareiškėja iš esmės neginčija. Atsižvelgiant į tai, nagrinėjamoje administracinėje byloje vertinama skundžiamo Rašto dalis, kuria priimtas administracinis sprendimas dėl pareiškėjos 2025 m. rugsėjo 4 d. rašte išdėstyto konkretaus prašymo – „įvertinti vietoje (duomenys neskelbtini) gatvėje vykstančius ir jau atliktus darbus, sutvarkyti įvažą į (duomenys neskelbtini), taip, kad galima būtų naudotis antraisiais vartais ir garažu“ (toliau – Rašto dalis).

Sistemiškai analizuojant skundžiama Rašto dalimi Administracijos pareiškėjai pateiktų atsakymų turinį, matyti, kad Administracija atsakymą dėl pareiškėjos prašymo sutvarkyti antrąją įvažą į (duomenys neskelbtini), taip, kad galima būtų naudotis antraisiais vartais ir garažu, motyvavo savivaldybės galiojančia praktika, t. y. argumentuodant, kad „<...> vadovaujantis galiojančia savivaldybės praktika, vienam sklypui paprastai numatomas vienas įrengtas įvažiavimas. Išimtyms taikomos tik tais atvejais, kai keli įvažiavimai buvo įrengti ir istoriškai naudojami – tokie sprendiniai yra išsaugomi. <...>“. Tokiu būdu, daroma išvada, kad atsakovė pareiškėjos skundžiama Rašto dalimi iš esmės atsisakė tenkinti pareiškėjos prašymą dėl antros (faktiškai neįrengtos) įvažos sutvarkymo (išasfaltavimo), tokį sprendimą motyvuojant, kaip jau nurodyta prieš tai, galiojančia savivaldybės praktika, t. y. vienam sklypui paprastai numatant vieną įrengtą įvažiavimą. Tuo aspektu Komisija pažymi, kad toks atsakovės argumentas yra vertinamas kaip visiškai formalus bei deklaratyvus. Visų pirma, pabrėžtina, kad toks atsakovės argumentas – „<...> vadovaujantis galiojančia savivaldybės praktika, vienam sklypui paprastai numatomas vienas įrengtas įvažiavimas. <...>“, skundžiamoje Rašto dalyje nėra pagrįstas teisės normomis. Taip pat toks atsakovės argumentas nėra pagrįstas ir konkrečiomis faktinėmis aplinkybėmis. Į bylą pateikti įrodymai (fotonuotraukos) leidžia spręsti, kad prie įvažiavimo į sklypą, esančio adresu (duomenys neskelbtini), Šiauliai, yra matomi įrengti du atskiri įvažiavimo vartai, taip pat atskiri

garažo statiniai. Komisijos vertinimu, atsakovės Rašto dalyje nurodytas argumentas, jog „atlikus (duomenys neskelbtini) gatvės apžiūrą prieš darbų pradžią, nustatyta, kad (duomenys neskelbtini) sklypo antrasis įvažiavimas nėra eksploatuojamas – jis apaugęs augmenija, nėra požymių, kad būtų buvęs naudojamas per pastaruosius kelis ar net dešimt metų. Atsižvelgiant į tai, šis įvažiavimas nebuvo įtrauktas į asfaltavimo darbus“, laikomas visiškai nepagrįstu, kadangi atsakovė nenurodė teisinio pagrindo, kuriuo vadovaujantis tokia išvada buvo padaryta. Taip pat visiškai neaiškiu bei nepagrįstu laikomas Administracijos argumentas dėl pačios atsakovės pasirinktu būdu ir sąlygomis taikomų išimčių – „išimtys taikomos tik tais atvejais, kai keli įvažiavimai buvo įrengti ir istoriškai naudojami – tokie sprendiniai yra išsaugomi“.

Komisijos vertinimu, analizuojamu atveju sprendžiant dėl remonto darbų (įvažų į žemės sklypus įrengimo ir pan.) atlikimo, vadovaujantis konkrečiais faktiniais bei teisiniais pagrindais, turi būti įvertinama, kiek ir kurioje vietoje įrengtų įvažiavimų faktiškai yra suprojektuota ir įrengta (sumontuoti vartai ir pan.) konkrečiame žemės sklype, tokiu būdu atitinkamų žemės sklypų savininkams užtikrinant jų teisę naudotis sutvarkytais (įrengtais, išasfaltuotais ir pan.) įvažiavimais ir jiems priklausančius nekilnojamojo turto objektus.

Atkreiptinas dėmesys, kad bylos duomenimis (duomenys neskelbtini) remonto darbai (konkrečiai asfaltuojant gatvę (kelią) prie įvažiavimo į žemės sklypą (duomenys neskelbtini) buvo atliekami pirmą kartą. Atsakovės atsiliepime pateiktos fotonuotraukos tik patvirtina, kad ši gatvės (kelio) dalis iki to laiko tvarkoma / įrenginama nebuvo. Iš to seka, kad antrasis įvažiavimas (iš kelio / gatvės pusės) į žemės sklypą (duomenys neskelbtini), niekada ir nebuvo įrengtas (išasfaltuotas). Tačiau, tas faktas, kokios būklės yra privati žemės sklypo teritorija, t. y. už įvažos ir privatų žemės sklypą, tokio fakto nepagrindžiant konkrečiais teisiniais pagrindais, negali sąlygoti atsakovės selektyvaus bei deklaratyvaus apsisprendimo, vykdant gatvės paprastojo remonto darbus, asfaltuoti ar neasfaltuoti atitinkamą gatvės (kelio) plotą (įvažą).

Nagrinėjamo ginčo atveju, taip pat pabrėžtina, kad ir bylą pareiškėjos kartu su skundu pateikta fotonuotrauka atvaizduoja situaciją, kuomet prie žemės sklypo, esančio adresu (duomenys neskelbtini), Šiauliai, su iš esmės identišku nekilnojamojo turto objektu išsidėstymu ir konfigūracija, yra įrengta (išasfaltuota) įvažas ties abiem vartais (įvažiavimais).

Remdamasi aukščiau išdėstytu, Komisija sprendžia, kad pareiškėjos skundžiamoje Rašto dalyje nėra nurodytas teisinis pagrindas ir nustatytos faktinės aplinkybės nėra susietos su konkrečiomis teisinio reglamentavimo nuostatomis. Iš to spręstina, kad atsakovė nesilaikė gero administravimo ir išsamumo principų. Raštas dalyje yra tinkamai nemotyvuotas, akivaizdžiai nesuderinamas ir su VAĮ reikalavimais. Nustatyti ginčijamo administracinio sprendimo (Rašto dalies) trūkumai pripažintini esminiais, todėl Raštas dalyje turi būti pripažintas nepagrįstu bei panaikintas kaip neteisėtas iš esmės.

Raštu pareiškėjai taip pat pateikti atsakymai dėl pareiškėjos 2025 m. rugsėjo 4 d. rašte išdėstytų prašymų dėl teritorijos šalia įvažiavimo į pareiškėjos sklypą sutvarkymo („sustumdyto grunto kalnelio“) bei žmonių, atvykstančių į (duomenys neskelbtini) gatvės kapines autobusu, saugumo užtikrinimo. Nei skunde, nei papildomuose rašytiniuose paaiškinimuose pareiškėja argumentų dėl Rašto ar jo dalių, kuriuose yra pateikti atsakymai ir šiuos konkrečius klausimus (prašymus), nenurodė.

Remiantis aukščiau išdėstytu, bei atsižvelgiant į pareiškėjos skundo reikalavimą, taip pat skunde bei papildomuose rašytiniuose paaiškinimuose apibrėžtas administracinio ginčo nagrinėjimo ribas, pareiškėjos skundas tenkinamas dalyje, panaikinant pareiškėjos skundžiamą Raštą dalyje kaip nepagrįstą.

Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta aukščiau, yra pagrindas tenkinti dalyje ir išvestinį pareiškėjos skundo reikalavimą dėl atsakovės įpareigojimo iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2025 m. rugsėjo 4 d. raštą (kreipimąsi) ir priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą. Vadovaujantis nurodytais argumentais bei išvadomis, yra pagrindas įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2025 m. rugsėjo 4 d. raštą (kreipimąsi) dalyje dėl pareiškėjos prašymo „įvertinti vietoje (duomenys neskelbtini) gatvėje vykstančius ir jau atliktus darbus, sutvarkyti įvažą į (duomenys neskelbtini), taip, kad galima būtų naudotis antraisiais vartais ir garažu“ ir priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1, 3 punktais, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos (duomenys neskelbtini) skundą tenkinti iš dalies.

Panaikinti Šiaulių miesto savivaldybės administracijos (duomenys neskelbtini) raštą Nr. (duomenys neskelbtini) dalyje, kurioje priimtas administracinis sprendimas dėl pareiškėjos 2025 m. rugsėjo 4 d. rašte išdėstyto prašymo „įvertinti vietoje (duomenys neskelbtini) gatvėje vykstančius ir jau atliktus darbus, sutvarkyti įvažą į (duomenys neskelbtini), taip, kad galima būtų naudotis antraisiais vartais ir garažu“.

Įpareigoti Šiaulių miesto savivaldybės administraciją teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2025 m. rugsėjo 4 d. raštą „Dėl (duomenys neskelbtini)“ dalyje dėl išdėstyto prašymo „įvertinti vietoje (duomenys neskelbtini) gatvėje vykstančius ir jau atliktus darbus, sutvarkyti įvažą į (duomenys neskelbtini) g. (duomenys neskelbtini), taip, kad galima būtų naudotis antraisiais vartais ir garažu“ ir priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį administracinį sprendimą.

Kitoje dalyje skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos nariai

Remigijus Kalašnykas

Asta Povilonienė

Sigita Šimbelytė

Karine Zavgorodnaja